

Alkorytmi 4

Salaliittoteoria

Paranoia

Ufot

P ä ä k i r j o i t u s

Hyvää huomenta Otaniemi! Tämä on hyvä päivä epäillä, erästä suklaapatukkamainosta mukaellen. Maailmaa pienenee ja ihmiset menevät kerälle kuin siilit konsanaan. Kanssaihmisillä alkaa olla motiiveja, syitä ja tarkoitusperiä toisin kuin ennen vanhaan, jolloin isännän sanaan saattoi luottaa. Toisin on nyt, koskaan ei tiedä kuka tulee ja taputtaa selkään Moralla.

Eikö kuulostakin sairaalta? Toivottavasti, koska muuten kannattaa katsahtaa peiliin ja toivon mukaan säikähtää. Nykymaailma on vinksahthanut radaltaan ja siellä, juuri siellä, pieni ihminen yrittää pitää omat nyrjähtäneet ajatuksensa kasassa sylillisen höyheniä tuulessa. Yritä uskoa ihmiseen, kun he valuvat joulu-kiireisinä Mannerheimintietä yrmeästi päästä päähän varoen katsomasta ketään silmiin.

Joulukaupassa saat vain huonoa palvelua ja kauppias yrittää huijata köyhän opiskelijan viimeisetkin lantit mukamas halvoilla hinnoilla ja erikoistarjouksilla - tämä hinta vain sinulle, veli hyvä. Matkalla pudotat kassin maahan ja kukaan ei edes hidasta, katso silmiin, saati ajattele sinua. On niin paljon muutakin mietittävää kuin pikkuinen opiskelijarukka ostosten koonnissa keskellä lumi-sateista ja loskaista kaupunkia.

Elämä hymyilee sinulle hetkisen silloin tällöin mutta ottaa samalla vauhtia lyödäkseen turpaan entistä kovempaa. Kanssaihmiset, nuo retkut, odottavat vain tilaisuutta päästä haaskalle ja puhumaan sinusta pahaa selkäsi takana heti kun tilaisuus vain saapuu.

Etkä sinä ole yhtään heitä parempi, tartut itsekin jokaiseen heitettyyn sanaan ja vaihdettuun ilmeeseen

kuin sika limppuun. Oi jospa vain saisin tölväistyä jotakin, niin oma asemani nousisi tyhjänpäiväisten kaverieni rinnalla ja voisin päteä hetken ennenkuin valuisin taas mitättömyyteen.

Joskus tekisi mieli huutaa kaiken turhuutta ja välinpitämättömyyttä. Eikö elämässä ole muuta kuin ikuinen, mustana ammottava tyhjyys, jota yritetään täyttää konstilla millä hyvänsä. Tarvittaessa täyte otetaan vaikka kaverin selkänahasta, jos niikseen tulee. Mutta yleensä huutamisen sijasta antaa vaan kaiken jäädä sisälleen ja pakahduttaa kaiken muun turhuuden sisään. Sillä yhteiskunta ei huutajia hyvällä katso.

Ehkäpä jossakin vielä välitetään ihmisestä, tunnetaan käsite ihmisyyden ja empatian muunakin kuin pelkkänä sanahelinänä ja myyntikikkana. Kun alkaa tarkemmin katsella asioita, huomaa siellä täällä yhteisöjä, jotka välittävät aidosti toisistaan ja jakavat keskinäistä lämpöä.

Yhteisön ei tarvitse olla aikaan ja paikkaan sidottu, ei tarvitse tunnustaa mitään tiettyä uskontoa tai aatetta, ei tarvitse olla valtion hyväksymä tai suunnattu tietyn ikäisille tai tyyppisille ihmisille. Tärkeintä on keskinäinen välittäminen ja tilan antaminen jokaiselle, joka tilaa tarvitsee. Yksi tällainen yhteisö on Tietokilta, Otaniemestä. Vaikka osa kokee sen turhana ja etäisenä, on se toisille satamapaikka keskellä valtoimenaan aaltoilevaa välinpitämättömyyden merta. Tulkaa kiltahuoneella, ostakaa kolaa automaatista, istukaa sohvalle, ottakaa mukava asento ja lehti käteen ja kokeilkaa.

Janne Kalliola

Alkorytmi, Tietokillan lehti vuodesta 1986. Ilmestyy 4-6 kertaa vuodessa.

Päätoimittaja: Janne Kalliola

Ulkoasu: Janne Kalliola

Jutut: Juha Autero, Janne Kalliola, Katja Kuusikumpu, Tuomas Luttinen, Camillo Särs, Antti Tiainen

Sarjakuva: Marko Peussa

Kannen kuva: Janne Kalliola (näkyvä Vies-tintätekniiikan laboratoriorista kohti Otaniemen vesitornia)

Kuvat: Hollywood.com, Conspiracytheory.com, Sjgames.com, Ufo Sverige

Painopaikka: Libella

Painos: 400

Sähköposti: alkorytmi@niksula.cs.but.fi

Pääkirjoitus	2
Päätoimittaja latelee omaian elämisen sietämättömästä raskaudesta ja ihmisten tyllydestä kuin vettä valaen. Kuka lienee seuraava onnekas, joka pääsee tuohon tilaan ajatuksiaan solkkaamaan?	
Sisällys	3
Kerromme lehden sisällön ja kerromme jokaisesta jutusta pienen ennakkomainoksen. Sitä paitsi, luet juuri sitä.	
Kiltatyttö	3
Kiltatyttönä kaikkien epäilijöiden äiti (sic!) X-Files-tähti Dana Scully, oikeassa elämässä Gillian Andersson. Sitä paitsi, onko oikeaa elämää todella olemassa vai onko se myytti, jolla tietoteekkareita koetetaan saada tekemään jotain muutakin kuin istumaan tietokoneen/päätteen edessä ircaamassa.	
Riskitön elämä?	4
Kuinka tietokoneet helpottaessaan elämää, helpottavat myös ongelmien syntyä ja saattavat siinä sivussa aiheuttaa suuriakin ongelmia. Vilkaissimme muutamaa tavallistakin sukankuluttajaa silloin tällöin kohtaavaa ongelmaa.	
Prodeko ja minä	5
Miten lie sateenkaarilippu eksynyt Prodekonkin tunnukseksi? Tätä ja ennen kaikkea lipun alkuperäistä merkitystä sekä näiden kahden tunnuksen pientä eroa tutkitaan. Samalla tutustutaan muihin vastaaviin tunnuksiin ja niiden historiaan.	
Joka tietoa lisää	6
Pohdiskelua informaatiotulvan ja ihmisen käsityskyvyn rajallisuuden tuhoisasta kohtaamisesta. Mitä tapahtuu, kun ihminen alkaa epäillä tietoa tiedon vuoksi, ja mihin tuo tie voi pahimmillaan johtaa? Voitko katsoa artikkelin lukemisen jälkeen uutisia kirkkain silmin?	
Älä usko!	7
Maailma on pullollaan mitä erilaisimpia uskomuksia ja lisää tulee joka päivä. Referoimme pikaisesti muutamaa yleistä uskomusta ja suurta totuutta niiden takana. Älä usko!	
Salaliittoteoria	8
Alkorytmi kävi katsomassa uutuuselokuvan "Salaliittoteoria" ja johdattaa lukijansa salaliittoteorioiden syntylähteille, ihmisen mielikuvitukseen ja sen vapaaseen pudotukseen. Julkistamme tässä artikkelissa salaliittoteorian.	
Alieneita - onko heitä?	10
Selittämättömiä ilmiöitä on ollut maailman sivu. Tätä nykyä tieteen selittäessä perusasiat, kuten tulen, ukkosen tai sähköön, suurta tuntematonta haetaan ulkoavaruudesta. Alkorytmin pikakurssi ufotietouteen johdattaa lukijansa porteille, joiden takaa ei ole paluuta samanlaiseen elämään ja tietouteen.	
Rooliepäluuloa	12
Koska kaikkea epäilemistä ei voi tehdä normaalissa kanssakäymisessä leimaantumatta ikäväksi ihmiseksi, osa luulemista voidaan siirtää näppärästi roolipelaamiseen. Lue millä peleillä voit toteuttaa kaikki luulosi ja siinä sivussa nauttia vielä pelin hurmasta. Varo vain, ettei pelaaminen vie mukanaan!	
Matala Tajunta	14
Vazekin ja Tessian matka galaksissa jatkuu uusin kääntein. Lue sarjan aikaisemmat osat vanhemmista Alkorytmeistä ja tempaudu mukaan tarinaan.	

Salaliitot ovat muotia tällä hetkellä. Nyt alkaa olla viimeinen hetki perustaa omasi, koska parhaat aiheet alkavat jo olla varattuina. Pidäpä kiirettä!

Jos salaliitot eivät kiinnosta, voit aina alkaa tai jatkaa uskomista ufoihin, tutustua tietokoneiden mukanaan tuomiin riskeihin, syöksyä roolipelaamisen alati jännittävään maailmaan tai karistaa itsestäsi maallisen tiedon turhuus ja astua kohti suurta totuutta. Myös muita vaihtoehtoja löytyy lehden sivuilta.

Vuoden 1997 viimeinen Alkorytmi käsittelee epäilyä ja asioihin uskomista useilta eri kanteilta. Tule ja löydä omasi. Mutta kuka vaikuttaakaan näkökulman takana?

Alkorytmi haluaa toivottaa lukijoilleen oikein hyvää Joulua ja uskottavampaa uutta vuotta!

Alkorytmi

Kiltatyttö

Jos joku ei vielä ole tunnistanut tai lukenut sisällysluettelo, niin kiltatyttönä Gillian Andersson.

Riskitön elämä?

Usein kun juttelee aivan normaalien ihmisten kanssa joutuu ihmettelemään kuinka ihmismieli oikein toimii. Ihminen ei nimittäin kaikesta päätellen pysty suhtautumaan järkevästi riskeihin. Yleinen käsitys "eihän se minulle kuitenkaan satu" kuulostaa varmaan tutulta?

Käsi sydämelle, kuinka monta kertaa olet viime vuonna luovuttanut henkilötunnukseksi jollekulle toiselle? YTHS:llä? Maksaessasi isomman ostoksen VISA:lla, koska tillillä on vain pennejä ja opintotukeen vielä viikko? Henkilötunnuksen luovuttaminen ulkopuoliselle on riski, jota harva edes riskiksi mieltää.

200376-0763

Tietotekniikka on vain pahentanut tilannetta. Tietotekniikan aiheuttamista riskeistä ja vaaroista voit viikottain lukea uutisryhmässä "comp.risks". Tässä muutama helmi syksyn ajalta tiivistettynä.

Windows 95 aiheutti (taas) ongelmia käyttäjilleen kun oli aika siirtyä talviaikaan. Ohjelmat käyttäytyivät vähintään arveluttavasti, kun kello yhtäkkiä siirtyi tunnin taaksepäin. Tämä on tietenkin riski itsessään, mutta artikkeli päättyy pariin tarkkasilmäiseen havaintoon.

"You would think that for \$650 million in profit a quarter, they could get a concept as basic as Daylight Savings correct.

[Actually, no. If that were the case, RISKS would not be able to report on such sagas TWICE EVERY YEAR, and actually more often because of the assorted switch-over dates around the world. PGN]"

Toisessa artikkelissa kerrottiin videonauhurista joka sivistyneesti lopetti nauhoituksen kun siirryttiin talviaikaan aloittaakseen uudelleen kun kello jälleen oli riittävän paljon.

Tietokoneet näyttelivät myös pääroolia lokakuun synkkinä pörssipäivinä. New Yorkin pörssissä kaikki toimi siedettävän hyvin, mutta NASDAQ ei ollut yhtä hyvin valmistautunut.

"At approximately 3:15 p.m. ET the sequence number rolled over to from 999999 to zero and subsequently NASDAQ sent duplicate sequence numbers. Interactive Data's line readers are written

to recognize the unique sequence number and therefore ignored the messages. For vendors such as Interactive Data who look at the sequence number as part of their quality control work, NASDAQ messages sent after 3:15PM were not processed and were lost."

NASDAQ

Tuloksena suuri määrä väärin laskettuja loppusummia ja yleistä kaaosta. Moni sijoitusrahasto luottaa NASDAQ:in tuottamiin lukuihin tehdessään päätöksiä jatkosta. Kuinkahan moni teki väärän päätöksen?

Tietotekniikkaa voi käyttää myös arvelluttaviin tarkoituksiin. comp.risks kertoo epäilyttävistä käyttötavoista yllättävän usein.

"The AP reported today that a crime victim's advocacy group is posting the names of soon-to-be-paroled violent inmates to a Web site. (Such information has always been public record.) Their intent is to encourage public comment on the particular cases.

By chance, there was another story today about the hardships being suffered by a woman who was mistakenly identified as a child molester in letters sent to her neighbors. Seems that the police felt that they were under no obligation to check out the data supplied to them by the convicts."

comp.risks:in arkistoista löytyy lukemattomia esimerkkejä siitä, että vaikka et välittäisikään, niin silti onnettomuus sattuu juuri sinulle.

"I'm going slightly mad"

Alkorytmi

Oheisluetettavaa

Risks Digest Archives:

<http://catless.ncl.ac.uk/Risks/>

<ftp://ftp.sri.com/risks/>

31.12.1999 23:59:59

Prodeko ja minä

Sateenkaari subst. Auringon spektrin väreissä loistava, ilmakehässä näkyvä kaari.

Vaikka päällimmäisin mielikuvani lokakuuisista Prodekon vuosijuhlista onkin lievästi kivuliaahko itsekitutusta muistuttava toimenpide eli koko illan seisoskelu 13 cm koroilla, jäi mieleeni myös eräs toinen tapahtuma.

Lahjojenjoenteluseremoniassa Helsingin Pörssissä kokkareilla oli myös itäisen satamakaupungin ylipastosta vierailijoita ja Prodeko saikin valtiotieteellisen tiedekunnan edustajilta lahjaksi lasten värikirjan, josta em. edustajisto sanoi jotain sellaista kuin "...ja tästä voitte sitten tykönänne tutkia, että mistä ne Prodekon värit oikein tulevatkaan, teillä kun on se sateenkaari tunnuksena", johon Prodekon sanavalmis puheenjohtaja Henriikka Juusela vastasi: "Niin, tästä voimme tosiaan tutkia, että mitenkäs meille onkin sattunut samat tunnuskvärit kuin erälle seksuaalivähemmistöjä edustavalle yhdistykselle." Tässä vaiheessa avecini (joka myös kuuluu em. seksuaalivähemmistöihin) sai ilmeisesti boolia väärään kurkkuun ja minun aivoni alkoivat hyrräämään. Niin, mitenkäs se onkaan näin sattunut?

Vanhempi sateenkaarilipuista on ilmeisesti tämä seksuaalivähemmistöjen tunnuslippu, tuttavallisesti pervolippu. Vaikka sateenkaarilippu eli ns. "Pride Flag" tai "Pride Colours" ei ole ainoa pervosymboli, se on kenties tunnetuin ja syntymähistorialtaan neutraalein. Esimerkiksi eräs toinen paljon käytetty symboli, vaaleanpunainen kärjellään seisova kolmio, oli natsien käyttämä merkki homoseksuaaleille. Samaan tapaan kuin juutalaiset pakotettiin käyttämään keltaista Daavidin tähteä puvuihinsa, homoseksuaalien piti käyttää pinkkiä kolmiota. Koska monet muutkin tunnukset olivat alkuperältään epämiellyttäviä tai ovat vain erään vähemmistöryhmän tunnus (kuten vaikkapa kaksiteräinen kirves eli labrys, joka on spesifisesti lesbojen tunnus) oli tarpeen keksiä jokin kaikkia osapuolia tyydyttävä ja monikasvoista vähemmistöyhteisöä hyvin kuvaava tunnus.

Sateenkaarivärit on itse asiassa hyvinkin yleinen tunnus, mm. Jesse Jacksonin edustama poliittinen liike on nimeltään (ja tunnuksestaan sen mukainen) The Rainbow Coalition. Sateenkaari esiintyy myös monissa antiikin kreikkalaisissa, afrikkalaisissa ja Amerikan alkuperäisasukkaiden myyteissä ja kertomuksissa, jotka käsittelevät sukupuoliä tai seksuaalisuutta. Näitä yhtymäkohtia käytti eräs Gilbert Baker San Franciscossa kehittäessään

pervolippua vuonna 1978. Lipussa oli alkuaan kahdeksan väriä, mutta lukumäärä piti vähentää kuuteen mm. painoteknisistä syistä. Lipun värit symboloivat kukin eri ominaisuutta:

- Punainen elämää
- Oranssi parantavaa voimaa
- Keltainen aurinkoa
- Vihreä luontoa
- Sininen taiteellisuutta
- Violetti yhteishenkeä

Tästä voimme siis helposti päätellä, että koska Prodekon viisivärisestä lipusta puuttuu juuri violetti, heillä kiltahenki ilmeisesti haiskahtaa (ja en nyt siitä taiteellisuudestakaan oikein tiedä...)

Yrittäessäni suorittaa komparatiivista tutkimusta Prodekon lipun historiasta, jäi käteen ns. /dev/null eli Prodekon kotisivuilta ei löytynyt kerrassaan mitään historiikkia tai perustelua heidän väriävalinnalleen (sivut olivat muutenkin hyvin Prodekolaiset; näytti että tavaraa olisi paljonkin muttei siellä oikeasti olekaan juuri mitään... selviä yritysjohtajanalkuja, nyt jo sanovat hyvin vähän mitä moninaisin sanoin). Koska tuotantotalouden kiltä Prodeko on ilmeisesti perustettu vasta 80-luvulla, jolloin sateenkaarilippu oli jo virallistettu seksuaalivähemmistöjen tunnuslipuksi, henkilökohtainen arvaukseni tästä väriävalintojen yhteensattumasta on se, että värisuunnittelijana oli joko ilkikurinen enemmän tai vähemmän piilohomo (tai -transu, -bi, -mikälie) tai sitten totaalisen maailmastatietämätön henkilö.

Vaikka tämä tunnusten yhteensattuma onkin antanut monet naurut (alalyhdistyspäivillä Telehpy:n ständiä luultiin Prodekon esittelypisteeksi ainakin n+1 kertaa) ja hyviä jäynävinkejä (kuka veikeä sielu kävisi vetämässä Prodekon kiltahuoneen sateenkaariboordinauhan alle violetilla eristysnauhalla puuttuvan värin?), ei ainakaan Otaniemessä tapahtune sekaannuksia, sen verran Telehpy:n ja Prodekon toimintasuunnitelmat eroavat pääkohdiltaan.

Katja Kuusikumpu

Oheisluettavaa

- <http://www.ensemble.com/ria/> - Rainbow Icon Archive
- http://www.swade.net/swadepages/gay_symb.htm - Swade's Gay & Lesbian Symbols Page
- <http://www.tky.but.fi/~telehpy/> - Telehpy
- <http://www.tky.but.fi/~prodeko/> - Prodeko

Joka tietoa lisää

Tiedonvälitys nopeutuu, maailma pienenee, tietomäärät kasvavat, informaatiota tuputetaan ihmisille jokaisesta tuutista. Voit valita useista sadoista televisiokanavista, joita lähetetään eri puolilta maailmaa. Todelliseen multimediaan päästään, kun kuunnellaan samalla digitaaliradiota ja katsellaan erilaisia dokumentteja joko webistä tai newsseistä. Näin saadaan todellinen maailma avautumaan kaikista mahdollisista näkökulmista, jotta saataisiin selville, mitä maailmassa tapahtui.

Jokainen televisio- ja radioasema sekä webbisivut kertovat oman osansa tarinasta, joku vetoaa tunteisiin ja toinen kertoo karut, kylmäävät faktat ilman hienostelua. Uutisoinnin ristiriitainen informaatio alkaa nosta rumaa päätään ja pieni ihminen on ymmällään valtaisan mediatulvan alla. Ketä uskoa, kuka kertoo totuuden?

Toista oli ennen, kun oli olemassa yksi radioasema ja yksi lehti, jotka kertoivat samoista asioista samoilla nimillä. Ei tarvinnut miettiä näkökulmia, uutisen kohderyhmää tai sitä, miten uutinen vaikuttaa omaan ajatteluun ja pääseekö näin uutisoija tavoitteeseensa eli saa sinut indoktrinoitua uskomaan oma totuutesi. Ostaisitko sinä tältä mieheltä vähän käytetyn totuuden?

Jokainen ihminen saa nykyaikana muodostaa oman kuvansa tapahtumista tietoaalloista, jotka seilaavat olohuoneisiimme seitsemältä, puoli yhdeksältä ja kymmeneltä. Eikä tässä vielä kaikki. Jos aallokko ei ole vielä tarpeeksi kovaa, voimaa voi hakea lisää kanavilta, joilta uutispuppaa valuu jatkuvaa tahtia eri näkökulmista hakien aiheeseen inhimillisyyttä tai kaupallisuutta, kuinka vain! Tässä ristiaallokossa koetamme luovia kohti lopullista totuutta sen ollessa vain etäinen kangastus horisontissa.

Jonakin näennäisen tyyneenä hetkenä heräämme ympäröivään todellisuuteen ja saatamme huomata, kuinka turhaa kaikki tämä tieto on. Tai sitten alamme järjestelmällisesti epäillä tietoa kuin tietoa, jonka lähde emme pysty varmistamaan henkilökohtaisesti. Ensimmäinen tie vie pelastukseen ja toinen turmioon.

Mikäli tajuaamme informaatiotulvassa luovimisen turhaksi, lakkaamme olemasta kiinnostuneita ulkomaailman asioista ja keskitymme itseemme. Alamme elää omaa elämäämme, emme muiden ihmisten elämää. Ketä kiinnostaa, kuka on kuollut tai missä on kone tuhoutunut, jos emme ole itse olleet

mitenkään osallisena asiassa? Kun tämän suuren totuuden saa itsellään hyväksytyttyä, on ottanut askeleen kohti huolettomampaa elämää.

Jos toisaalta alkaa epäilemään uutisia, rupeaa tutkimaan informaation vivahde-eroja ja alkaa miettimään, mitkä ovat todellisia vaikuttimia uutisoinnissa ja ketkä ovat kaiken takana, alamäki todellisuudesta paranoiaan on juuri saanut alkunsa. Mitä enemmän asioita pohtii, sen enemmän tarvitset havaintoaineistoa ja sitä saa pelkästään tutustumalla asioihin niiden eri kanteilta. Tämä taas johtaa siihen, että huomaa entistä pienempiä vivahteita ja niiden seuraaminen alkaa syödä aikaa itse informaation havainnoinnilta.

Lopulta ollaan tilanteessa, jossa informaatio on menettänyt itseisarvonsa ja tarkkaillaan ainoastaan tiedossa esiintyviä säröjä ja vedetään johtopäätöksiä niiden pohjalta. Ennemmin tai myöhemmin taustakohinasta alkaa muodostua kuvio, joka pyrkii kohdistamaan ihmisten mielenkiinnon pois olennaisesta peittämällä se epäolennaisella hömpällä ja turhuudella. Tätä kuviota kontrolloivat pelaajat paljastavat itsensä pikkuhiljaa ja tällaisen systeemin kauhea kauneus paljastuu. Tässä vaiheessa olisi syytä huolestua itsestään ja omista ajatuksistaan.

Mikäli huomio on vain tässä salaisessa systeemissä, jota voi alkaa nimittää salaliitoksi, voidaan alkaa miettiä, kuinka taistella tällaista liittoa vastaan. Kirjoittaako newsseissä, perustaa rekisteröity yhdistys vai julkaista flyereitä? Koska ihmisten mielenkiinto on saatava pois turhuudesta ja kohdistettava olennaiseen, eli salaliiton vastustamiseen. Näin ollaan tilanteessa, jossa kaikki olennainen informaatiosta on kadonnut ja kaikkea varjostaa kallossa sykkivä ajatus salaliitosta, joka johtaa maailmaa vakaasti kohti kadotusta koukaten omien iljettävien tarkoituksiperiensä kautta. Lopussa ei seiso kiitos vaan iankaikkinen pahuus, joka ohjailee salaliiton ohjaajia kuin nukketeatterissa.

Nyt olemme mukana jo perinteisessä hyvän ja pahan vastaisessa taistelussa, jossa paha kehrää kudostaan yhä tiukemmalle ja tiukemmalle ihmiskunnan ympärille ja muutama hyvä ihminen, joka tuntee todellisen tilanteen, seisovat ihmisyyden ja pahuuden välissä. He tietävät, he tuntevat, he välittävät, he ovat sekaisin! Kaikki, jotka väittävät, että mitään salaliittoa ei ole ja he olisivat hoidon tarpeessa, kuuluvat tietysti samaan salaliittoon. On paettava salaliittoa ja organisoitava kampanja, jolla

Maailma on pelkkää kusetusta. Ennen vanhaan äidit kertoivat lapsilleen kuinka lapset tulivat maailmaan haikaroiden kantamina. Sitten levitettiin pikkulapsille propagandaa Korvatunturilla asuvasta häröstä lapsista pitävästä äijästä, joka tarkkailee tekemisiäsi. 60-luvulla amerikkalaiset väittivät käyneensä kuussa. Elviksen kerrotaan kuolleen. On aika vihdoinkin itse kunkin avata silmänsä todelliselle maailmalle.

Jokainen dokumenttisarjaa X-Files seurannut on saanut makua siitä, mihin ulottuvuuksiin korkeammat auktoriteetit yltyvät salaisuuksiaan peitellessä. Salaiset palvelut ja hallitusten muut tahot ympäri maailmaa yrittävät vaientaa liikaa tietäviä ihmisiä. Erän skitsofreniasta kärsinyt anonymiksi jätettävä norjalaisnuorukainen on onnistunut ottamaan asioista selvää. Salaavat tahot voivat hänen mukaansa perinteisten luteiden ja kameroiden lisäksi myös nykyään tarkkailla yksilöä suoraan satelliitin kautta monitoroimalla tai aivoihin asettaman implantin lähettämiä radioaaltoja seuraamalla. Satelliitteja voidaan norjalaismiehen mukaan käyttää jopa aiheuttamaan halutulle kohteelle syöpää gamma- ja röntgensäteitä käyttäen. Vaikka kuussa käynti olikin pelkkää Yhdysvaltain hallituksen lumetta ja Neuvostoliiton vastaista propagandaa, on

suurvalloilla silti hallussaan uskomattoman edistynyttä teknologiaa, joiden avulla yhä uskomattomimpien asioiden salailu on mahdollista.

Jos suurimmat salailut tuntuvat olevan vain suurvaltojen puuhaa, niin kyllä sitä pohjoismaissakin osataan. Aikaisemmin mainittu maailman todellisesta laidasta selvillä oleva norjalainen asuu tällä hetkellä yksistä Norjan pahemmista teollisuusjätteen dumpauspaikoista lähellä. Miehen mukaan outoja asioita on tapahtunut paikalla, lähinnä yön pimeydessä - on nähty jopa useita hopeanvärisiä helikoptereita, joita Oslon yliopiston mukaan käytetään korkean säteilyvaaran alueella ja joita ei virallisesti ole edes olemassa. Samaan aikaan hänen naapuristossaan tapahtui outoja asioita, osa ihmisistä on muuttunut näkymättömäksi ja jotkut vanhat ihmiset ovat saaneet kauniiden teini-ikäisten ruumiit. Ja kaikki tämä tapahtuu vain muutaman sadan kilometrin päästä Suomesta!

Salailu on kiinteä osa ihmiskuntaa. Hallitukset käyttävät yhä voimallisempia keinoja pitääkseen tietoa piilossa tavallisilta pulliaisilta. Tätäkin artikkelia lukiessasi olet saanut tietää liikaa. Pysy aivan rauhallisena ja katso hetken aikaa tätä pistettä.

Tipu

Joka tietoa lisää...

salaliitto saadaan kulisseista päivänvaloon. Tässä kohtaa jo sängen haparoiviksi käyneet suhteet vanhoihin ystäviin ja tuttaviin katkeavat ja jäljelle jää tiukaksi nyytiksi kietoutunut salaliittovastustajien porukka, joka ruuskii itse itseään yhä vaikuttavampiin kuvitelmiin.

Jos tästä kierteestä joskus pääseeikin pois, epäluulo kalvaa mieltä tehokkaasti kauan tapahtuneen jälkeen. Ei voi olla koskaan täysin varma, onko salaliitto sittenkin olemassa ja sinut olisi vain huijattu luulemaan toisin. Mikäli tällaiset ajatukset pysyvät kurissa, elämä saattaa alkaa hymyilemään ja pikkuhiljaa uutisten seuraamistakin pystyy harrastamaan ja mielenkiinto pysyy itse sisällöissä; ei niiden välisissä eroissa. Tässä vaiheessa kierre voi tietysti alkaa uudestaan tai sitten tajutaan, että olisi pitänyt heti kättelyssä valita ensimmäinen vaihtoehto ja olla välittämättä turhasta informaatiosta ja elää onnellista elämää. Valitettavasti suurin osa ihmisistä ei kuitenkaan halua tätä ja yhteiskunta ei siihen kehoita.

Olisiko aika nousta barrikaadeille vähemmän informaation puolesta?

Janne Kalliola

Oheisluetettavaa

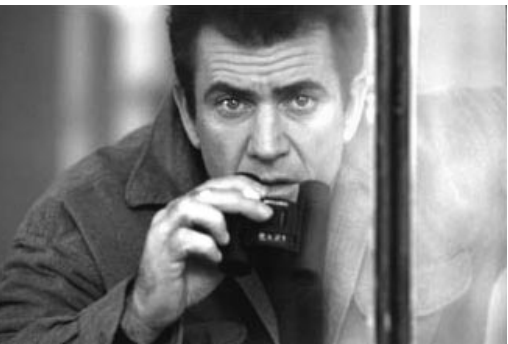
<http://www.yle.fi/tvuutiset/> - Ylen tv-utiset verkossa
<http://www.yle.fi/a-studio/> - A-studion verkkosivut
<http://www.mtv3.fi/uutiset/> - MTV3:n uutiset
<http://www.cnn.com/> - CNN:n uutispalvelu
<http://www.radiocity.fi/radio/uutiset/> - Radio Cityn uutiset
<http://www.yle.fi/radiouutiset/> - Ylen radiouutiset
<http://www.aamulehti.fi/> - Aamulehti verkossa
<http://www.helsinginsanomat.fi/> - Helsingin Sanomien verkkoliite
<http://www.karjalainen.fi/> - Verkko-Karjalainen
<http://www.turunsanomat.fi/> - Turun Sanomat on-line

Salaliittoteoria

Erilaiset salaliitot ovat Hollywoodin toimintaelokuvien vakiokalustoa. Etenkin viimeaikoina aihe on kovasti yleistynyt Salaisten kansioiden suosion myötä. Niinpä oli vain ajan kysymys, koska aiheesta tehdään elokuva.

Elokuvateattereihin tuli ensi-iltaan jokin viikko sitten elokuva "Salaliittoteoria" (Conspiracy Theory). Nimikin jo kertoo, että elokuvan arvostelu soveltuu tämänkertaiseen Alkorytmiin kuin salamurhaaja kirjavarastoon. Ja salaliittojen ystävänä minun oli luonnollisesti pakko käydä katsomassa kyseinen raina. Etenkin kun olen kunnan trekkie ja elokuvassa oli pahiksena kapteeni Jean-Luc Picard, Patrick Stewart.

Elokuva kertoo miehestä nimeltä Jerry Fletcher, joka ajaa New Yorkissa taksia ja kehittelee salaliittoteorioita. Näitä teorioitaan hän sitten esittelee Julia Robertsin esittämälle yleiselle syyttäjälle, Alice Suttonille. Hän myös tuottaa omaa lehteään. Tapahtumat lähtevät käyntiin, kun osoittautuu, että joku Jerryn teorioista pitääkin paikkansa ja hän saa peräänsä salaperäiset valtion agentit.

Salaliittoteoria on loppujen lopuksi varsin tavallinen toiminta-elokuva. Ainoana plussana voisi mai-

nita näyttelijät. Mel Gibson onnistuu luomaan varsin onnistuneen kuvan paranoidista hullusta. Ja Patrick Stewart on ainakin äänensä perusteella kuin luotu rooliinsa "luota minuun, olen ystäväsi" -tyylisenä psykiatrina. Ei elokuva huono ole. Samat asiat vain on nähty miljoona kertaa valkokankaalla ja erityisesti televisiossa. Lopullisesti elokuvan pilaa se toiminta-elokuville tyypillinen piirre, että roistoilla on käytettävissään keskiverto Hollywood-elokuvan budjetti, noin 60 miljoonaa dollaria. Tuolla summalla minä muuttaisin asumaan johonkin maahan, jolla ei ole luovutus sopimusta USA:n kanssa ja antaisin sankarin rauhassa laulaa tietonsa poliisille. Ainoa viihdyke on muutamat nokkelat oivallukset, kuten esimekiksi se,

että salamurhaajien nimet ovat aina kaksiosaisia, kuten Mark Chapmanilla, mutta yksin toimineista psykopaateista muistetaan aina mainita myös toinen nimi: Lee Harvey Oswald. Muutenkin elokuvassa luetellaan kaikki kuuluista sala-murhat ja -murhaajat aina Kennedystä Reaganiin.

Vaikka salaliittoja on luultavasti esiintynyt yhtä kauan kuin muidenkin arveluttavien vallankäytön muotoja, ovat salaliittoteoriat leimallisesti tämän vuosisadan ja erityisesti sen jälkipuoliskon aikaansaannosta. Eräs vanhimpia on teoria juutalaisten salaliitosta maailman valloittamiseksi, joka oli pohjana Hitlerin natsismissa. Salaliittoteorian perusajatuksena yleensä onkin, että on olemassa joukko ihmisiä, "ne", jotka pyrkivät salaisilla toimillaan maailmanherruuteen.

Erilaiset salaliittoteoriat ovat mahdollisia, koska totuutta on mahdotonta määrittää tarkasti. Aina löytyy pieniä yksityiskohtia, joita on vaikea selittää virallisen teorian avulla. Mitä kauemmin aikaa kuluu, sitä enemmän todistusaineistoa luonnollisesti häviää. Tosin se ei salaliittoteoritsijoita haittaa. He paikkaavat aukot keksimällä omaa todistusaineistoa tai teorioita.

Salaliittoteoriat ovat mielenkiintoisia, koska ne melkein voisivat olla totta, mutta niissä on tarpeeksi fiktiota irrottamaan ne arkipäivästä. Niitä on myös hauska kehittää. Esimerkiksi elokuvassa Jerry kertoo eräälle asiakkaistaan, kuinka nykyään eläimiin sijoitetaan mikropiirejä nahan alle niiden tunnistamiseksi ja löytämiseksi. Hän on vakuuttunut, että kohta hallitus alkaa soveltaa samaa teknologiaa ihmisiin. Tuossa ei minusta ole mitään järkeä. Miksi odottaa, että tekniikka kehittyi, kun meillä on jo valmiina teknologia, jonka avulla voidaan joka hetki selvittää, missä joku on?

Tarkoitin luonnollisesti matkapuhelimia. Jokaisessa GSM:ssä on mikropiiri, jonka avulla puhelimen käyttäjä tunnistetaan. Matkapuhelimessa

---

**CONSPIRACY
THEORY**

---

on myös radiolähetin, jonka avulla tuo mikropiiri voi lähettää signaaleja hallituksen valvontayksiköihin. Ja luonnollisesti myös vastaanottaa niitä. Tämän takia GSM:ssä käytetty salausmenetelmä on ei-julkinen. Meille uskotellaan, että USA:n hallitus haluaa pitää A5:n salaisena, jotta se ei

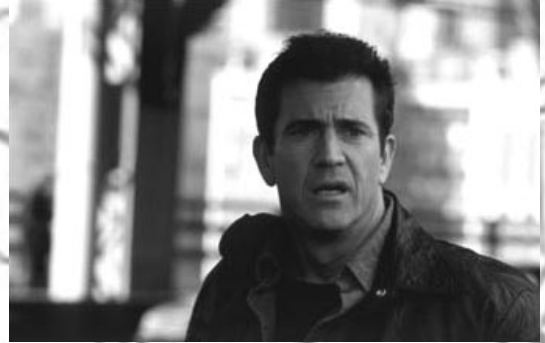
paljastuisi olevan tarpeeksi heikko NSA:n ja CIA:n salakuunneltavaksi. Eihän tuossa ole järkeä. GSM-liikenne kulkee salattuna vain tukiaseman ja puhelimen välillä. On paljon helpompaa salakuunnella keskustelua lankaverkosta, jolloin ei tarvitse edes seurata kohdetta lähietäisyydellä. A5 on salainen kahdesta syystä. Ensinnäkin ettei paljastuisi, että salauksen suorittava piiri tekee muutakin kuin vain salaa liikennettä. Ja toiseksi. Jos tuo salausmenetelmä olisi julkinen, voisi GSM:ssä käytettävää teknologiaa valmistaa jokin taho, joka ei ole USA:n hallituksen kontrollin alainen. Näin voisi markkinoille päästä kännyköitä, joita ei voida jäljittää ja seurata.

Salaliittoteorioita on helppo keksiä, kun noudatetaan yksinkertaista logiikkaa: jos jokin on mahdollista, se on myös totta. Koska salaliittoteoriaa ei voida todistaa - elokuvassa Jerry toteaa, että hyvää salaliittoteoriaa ei voi todistaa, koska se merkitsisi sitä, että ne ovat mokanneet - on tässä kyse lähinnä uskonasioista. Väitteet, jotka kuulostavat tosilta, mutta joiden todellisuutta on vaikeaa tai mahdotonta todistaa, ovat keskeisiä monissa teorioissa.

Tämä tarkoittaa oikeastaan sitä, että salaliittoteorioissa on kyse uskonnosta. Teoriasta kehittyi dogmi, johon uskotaan vankkumatta. Etenkin kun kaikki teoriaan sopimattomat tosiseikat tai sen kumoavat väitteet ovat

CIA:n lavastamia väärennöksiä ja "niiden" salajuonia.

Kuuluisin ehkä "niistä" eli salaliittojen takana olevista joukoista on Illuminatit. Väitteiden mukaan tämä ryhmä on Adam Weishauptin 1770-luvulla perustama vapaamuurareista irroitettu joukko. Heidän tarkoituksenaan on kumota vanha monarkiat ja luoda uusi maailmanjärjestys. Heidän tunnuksenaan on pyramidi ja Jumalan kaikkinäkevä silmä, jonka voi

nähdä vaikkapa dollarin setelissä.

Tässä artikkelissa on käytetty lähteenä Nalle Virolaisen Marvin 1/97:ään kirjoittamaa artikkelia, jossa suositellaan kiinnostuneille jatkolueuttavaksi Jonathan Vankinin ja John Whalen kirjaa "The 60 Greatest Conspiracies of All Time". Joten kaipa se on seuraavana luettavien kirjojen listallani.

Juha Autero

Oheislue- ttaa

<http://www.conspiracytheory.com/> - Elokuvan viralliset kotisivut. Yllättävän paljon tietoa elokuvasta ja sen teosta.

<http://www.bollywood.com/movies/conspiracy/> - Muuta tietoa elokuvasta, lisää kuvia ja videopätkiä. Samaisesta paikasta löytyy myös muiden filmien tietoja.

JERRY: "THIS WAY"

Alieneita -

Ihmistä on kautta aikain kiinnostanut avaruus tähtineen. Ennen nykyistä käsitystä avaruudesta, taivas koettiin kuorena, johon oli pistelty reikiä. Yleensä näihin taruihin sisältyi olentoja, jotka kannettelivat joko litteää maankuorta, puolipallon muotoista taivasta tai molempia. Maailmankuva oli kaikin puolin yksikäsitteinen ja ihmiskeskeinen. Maa oli kaiken keskipiste ja kaikki muu pyöri sen ympärillä. Sittemmin tästä ajattelutavasta on vaiheittain luovuttu ja nykyinen maailmankuva ilman erityistä keskipistettä, suuntaa tai tarkoitusta on hyväksytty.

Ihmisen miellissä siintää aina kuitenkin joku suuri tuntematon, jonka avulla itseä kohtaavat oudot sattumat voidaan selittää, tai johon on hyvä uskoa, kun usko jumalaan tai jumaliin on hiipunut. Kun se aikanaan oli maailmaa kannattavat olennot tai vuorten takana asuvat jättiläiset, menninkäisistä ja muista vastaavista puhumattakaan, nykyään ihmiset uskovat vakaasti avaruusolentojen olemassaoloon. On hyvinkin luultavaa, että emme ole maailmankaikkeudessa yksin, mutta se, että olisimme tavanneet joitakin muita rotuja itse sitä tiedostamattamme kuulostaa jokseenkin omituiselta.

Ufouskomukset

Ufovillitys sai alkunsa Yhdysvalloista tämän vuosisadan alkupuoliskolla. Sitä ei historia kerro, olivatko ufot olemassa ensiksi kiosikirjallisuudessa ja vasta sitten havainnoissa, vai oliko asia juuri toisinpäin. Niin tai näin legendat saivat alkunsa. Taivaalla nähtiin valoilmioita, pelloille ilmaantui kummallisia palojälkiä tai painaumuja ja lehmii katosi. Myös jotkut ihmiset kokivat lehmien kohtalon ja heidät siepattiin, abdukoitiin, avaruusaluksen tutkimuksia varten.

Kukaan ei tunnu olevan täysin varma, miksi olennot sieppasivat karjaa tai tekivät joka kerta erilaisia laskeutumisjälkiä milloin minnekin Yhdysvalloissa. Ehkä laskeutumisjäljet olivatkin suurta hämäystä, jolla ihmiset yritettiin saada uskomaan, että ufoja ei ole olemassa tekemällä koko touhusta naurettavaa ja leimaamalla tapahtumia kokeneet ihmiset hulluiksi. Lehmii ja ihmisiä siepattiin tietysti erilaisia kokeita varten, jotta olennot voisivat tutustua tarkemmin ihmisen rakenteeseen ja erityispiirteisiin. Yksi tällainen piirre voi olla yksilöllinen ajattelu, koska avaruusolennot saattavat

elää yhden kollektiivitajunnan alla, eläen eräänlaisina kehittyneinä hyönteisinä.

1950- ja 60-luvuilla ufojen havainnointi eli kulta-aikaansa. Nyttemmin CIA

on paljastanut, että suuri osa havainnoista oli kylmän sodan aikana käytettyjen vakoilukoneiden U-2 ja SR-17 havaintoja. Koneet pystyivät lentämään 18 ja 24 kilometrin korkeudessa. Ymmärrettävistä syistä ne pidettiin piilossa julkisuudelta.

Olennon kehitys

Alunperin puhuttiin pienistä vihreistä miehistä, jotka asuvat Marsissa. Tätä nykyä, kun Mars tunnetaan kohtalaisen hyvin ja siellä ei tunnu olevan elämää, puhutaankin pienistä harmaista miehistä, jotka tulevat aurinkokuntamme ulkopuolelta. Elokuviissa olennot ovat kehittyneet lähinnä teknisesti paremmiksi ja iljettävimmiksi. Lonkerot, visva, veri happona ja muut vastaavat kuuluvat nykyisten pahojen vierailijoiden ulkoasuun. Ajatelkaapa vaikkapa Alienia tai ID4:n olentoja. Tämä tietysti juontaa juurensa ihmisen kollektiivisesta inhosta märkää ja niljakasta kohtaan.

Kaupallisuudesta ja erityisesti uskottavuudesta saattaa olla kyse myös olentojen värin vaihdoksessa. "Pienet vihreät miehet" on klisee, josta keuhkoamalla saa helposti hullun paperit ja passituksen suljetulle osastolle, mikäli vain todistelee asiaansa liian rajusti. Muussa tapauksessa saa tyytyä ymmärtäviin hymyihin ja pään puisteluihin. Mutta omaa ääntään ei saa kuuluville ja siten totuus olennoista voisi jäädä kertomatta.

Tapaus Roswell

Aina kun puhutaan ufoista, tulee mainita Roswellin tapahtumat vuodelta 1947. Tänä vuonna väitetään Yhdysvaltain ilmavoimien tukikohtaan lähelle pudonneen vieraan avaruusaluksen ja ilmavoimien siirtäneen hyllyn ja matkustajat tukikohtaansa. Asiasta

o n k o h e i t ä ?

vaetaan, todistajia uhkaillaan ja ympärillä pyörii monenlaisia villejä huhuja salaliitoista lähtien. Tapahtumasta on kirjoitettu useita kirjoja ja vuonna 1994 siitä on tehty TV-elokuva "Roswell - vieraat tuntemattomasta".

Tapaus Roswellin historia menee suurinpiirtein seuraavasti. Kesällä 1947, heinäkuun neljäntenä, oli havaittu kirkas valopallo kulkevan kohti Roswellia. Tästä pallosta on useita havaintoja. Alueella ukkosti samaisena yönä ja paikallinen maanviljelijä Mac Brazel oli kuullut kovan jyrähdyksen, jota piti ukkosen tekosina. Aamulla hän ratsasti katsomaan lampaita ja näki todella paljon kiiluvia pirstaleita ja muita kappaleita suurella alueella. Alueen koko oli noin kilometri kertaa sata metriä.

Ilmavoimat siirsi nämä kappaleet omaan tukikohtaansa ja kohta tämän jälkeen tukikohdan tiedotusupseeri antoi tiedotteen, että kappaleet olivat lentävästä lautasesta. Tämä ei kuitenkaan kauaa ollut virallinen kanta, vaan ilmavoimien virallisen selityksen mukaan Roswellista löytyneet kappaleet olivat paloja säähavaintopallosta.

Muutama vuosi sitten, 1994, Yhdysvaltain puolustusministeriön virallisessa raportissa todettiin, että kappaleet eivät olleet säähavaintopallosta vaan salaisesta projektista nimeltään "Mogul", jonka tarkoituksena oli pallojen avulla tarkoitua mitata Neuvostoliiton ydinkokeiden synnyttämää säteilyä ja ääniaaltoja. Tämä selitys ei kuitenkaan tyydyttänyt kaikkia. Tukikohdassa tuohon aikaan toiminut tiedustelu-upseeri majuri Jesse Marcell väittää, että hän tunsikin myös projekti Mogulin pallot yhtä lailla kuin säähavaintopallotkin ja kyse ei ollut kummastakaan. Ihmetystä herättää myös projekti Mogulin päällikön Charles Mooren epämääräiset selitykset epäonnistuneesta lennosta numero neljä, jota ei minkään lentopäiväkirjan mukaan ollut edes olemassa.

Projekti Mogul vaikuttaa yhtä epäilyttävältä selitykseltä kuin alkuperäinen säähavaintopallokin, koska siinä käytetyt mittalaitteet eivät olisi voineet levitä niin suurelle alalle. Majuri Marcellin mukaan kappaleet täyttivät loppujen lopuksi B-29-pommikoneen puolilleen. Vuonna 1995 kongressimies Steven Schiff yritti saada

käsiinsä Roswellin tapauksen asiapapereita, jolloin hänelle kerrottiin, että ilmavoimat olivat tuhonneet kaikki asiakirjat.

Roswellin tapauksen myytti kiehtoo yhä ihmisiä vaikka tapauksesta itsestään on aikaa jo yli 50 vuotta. Lopullisen totuuden tietäjät ovat tätä nykyä jo vanhoja miehiä ja muutaman vuoden tai vuosikymmenen päästä totuutta ei voi kuin arvailla.

U f o t j a S u o m i

Suomessa kuuluisampia ufouskovaisia ovat Juhan af Grann ja Rauni-Leena Luukkainen-Kilde. Molemmat ovat esiintyneet sekä televisiossa että lehdistössä, milloin milläkin saralla. Af Grannin tuottamat televisio-ohjelmat ovat niittäneet mainetta, ainakin miehen omien sanojen mukaan, paljon enemmän ulkomailla kuin Suomessa. Jätettäköön asian uskomisen jokaisen omaan harkintavaltaan.

Suomesta löytyy myös ufoihin uskovien oma yhdistys, Suomen Ufotutkijat ry, <http://gnosite.oy.utu.fi/Homepage/SUTry/>. Sivuilla on tarjolla ufotietoa, ufohavaintojen ilmoittamislomake ja kirja- ja videoarvosteluja. Tieto on varsin asiallista ja syvällistäkin. Totuudentaju on onnistuttu säilyttämään, esimerkiksi yhdistyksellä on 5000 ufohavaintoa arkistossaan, joista 90% on onnistuttu löytämään luonnollinen selitys. Loppuja pidetään ufohavaintoina niin kauan, kunnes ne voidaan selittää luonnollisesti. Ja jos ei voida, niin sitten ne ovat todella ufohavaintoja.

Sivuilta on linkki myös peltokuviosivuihin, Suomen viljakuviotiedon keskus, <http://crop-circles.sip.fi/>. Nämä sivut ovat lähinnä iloa silmälle, vakavaa asiaa en ainakaan onnistunut pikaisella selaamisella löytämään.

UFO-yhdistyksen sivuilta löytyy myös kattava lista suomalaisten kirjoittamasta ufokirjallisuudesta, joten jos asia alkoi kiinnostaa, niin eikun surffaamaan kohti uutta totuutta.

Janne Kalliola

Rooliepäluuloa

Kaikki alkoi killan tavanomaisesta saunaillasta, jossa Päätoimittaja lähestyi avuntonta uhriaan nakittaakseen tästä uuden avustajan kevein sanankääntein. Tuo kaikki tapahtui niin jouhevasti, että avustaja on jälkeenpäin alkanut ihmetellä, josko hän on joutunut jonkinlaisen salaliiton uhriksi. Aihekin kun käsitteli arkaa aihetta: paranoiaa peleissä. Jutun piti tietenkin olla valmis deadlineen mennessä, mutta kaikki muut (tm) asiat painoivat päälle, niin juttu jäi, eikä inspiraatiokaan ollut maisemissa. Mahdollisuus aivotoimintaa hidastavien aineiden koekaniiniksi joutumisesta kävi avustajan mielessä.

Paine kasvoi. Sattumalta avustajamme kohtasi Xssä lounaalla kaverinsa Zn, Wn ja Dn, joilta kysyi neuvoa päästäkseen pätkähästä. Z vihjasi, että avustaja voisi haastatella erästä kokenutta pelaajaa Yä, joka olisi tavoitettavissa kaikkien salaliittojen äidin isän serkusta, verkosta, aivan tiettyjen palveluiden avulla. (Ihmisten ja paikkojen nimet muutettu sivullisten suojelemiseksi, avustajan huom.) Avustajamme sitten aloitti tutustumisensa näihin palveluihin saadakseen yhteyden tuohon mystiseen kaiken kokeneeseen pelaajaan, mutta valitettavasti hänen onneton räpellyksensä näiden nimeltä mainitsemattomien palveluiden kohdalla jätti hänet ilman tulosta. Pelko kasvoi avustajamme mielessä, sillä ainoaksi vaihtoehdoksi tuntui jäävän kohdata karmean polttava, alituiseen kirvelevä totuus, joka nosti kalman hien avustajamme otsalle; olihan hän itsekin noita pelejä pelannut! Eli matka mielen syövereihin alkoi:

Paranoia

Paranoidisin peli lienee nimensäkin mukaisesti Paranoia. Tässä kaukaiseen tulevaisuuteen sijoituvassa pelissä pelaajien hahmot (Hahmo on roolipelissä pelaajan kosketuspinta ympäröivään illuusio- maailmaan, mikäli roolipelikäsitteistö tuottaa ongelmia, lisätietoja saa harrastajilta. Avustajan huom.)

palloilevat Alfa-kompleksissa; sinun ei tarvitse tietää, mikä Alpha-kompleksi on, riittää, että olet sen sisällä. Huhun mukaan ulkopuolella leviää ulkomaailma, jossa kasvaa kaikenlaisia kaaoksen muotoilemia olioita, kuten puita tai lintuja, mutta sinä et

tiedä, miltä ne mahdollisesti näyttävät. Tietokone on ystäväsi, joten unohda huolesi, Tietokone pitää sinusta huolta. Tässä utopiassa vain pelaajahahmoilla on ongelmia, joita he setvivät henkiään säästämättä (jokaisella käytössään kuusi kappaletta kehittyneen kloontechniikan ansiosta) kaikenkarvaisella aseistuksella sädepiistolista skarpeihin aivosoluihin. Jo epäily petturuudesta on riittävä syy ampua paras ystäväsi, ja ampumatta jättäminen taas on petturuutta, joka antaa jollekulle toiselle syyn ampua sinut. Kaikki on luokiteltu turvallisuustasoihin, joita edetään hankkimalla ylennyksiä, käytännössä eliminoimalla pettureita, kuten mutantteja (sinullakin on mutaatio, ehkäpä myös neiti A:lla) tai salaseuralaisia (sinäkin kuulut yhteen, ehkä myös herra X), joista kommunistit ovat niitä pahimpia, tai sitten muuten vain turvallisuustasonsa ylittäneitä uhmapäitä.

Avustajamme iski epäily koneestaan, ehkäpä se on jo liitossa (onhan se verkossa!) Tietokoneen kanssa, kenties syöttäen tietoja tästä petturista. Varmemmaksi vakuudeksi avustajamme vaihtoi tunnuksensa, salasanansa, päätettä, konetta, sukkansa, mustat lasinsa, hiusväriään ja rakennusta pariin otteeseen. Käytettyään mielestään tarpeeksi aikaa kaikenlaisten seuraajien ja valvontakameroiden harhautteluun, avustajamme suuntasi takaisin tekstinsä ääreen.

Illuminati

Avustaja kaiveli muistiaan. Ehkä ensimmäisiä pelejä, joissa koko maailman kattava salaliitto hänen kokemukssissaan esiintyi, oli Illuminati, mukava useamman hengen seurapeli, jossa viekkain veijari maailman

oman salaseuransa avulla, johon liitetään toisia salaseuroja, viranomaistahoja ja muita maailmavallankahvaan haluavia hihhulleita. Ei kuulosta paperilla kovin jännittävältä, mutta kaverin naruttaminen on helppoa, hauskaa ja saattaa antaa uutta väriä ihmissuhteeseen pelin ulkopuolellakin. Aluperin idioottien maailmankielellä julkaistun pelin saa nykyään myös paikallisella kielellä FGH:n agenttien toimesta. Idea on vallata Suomi, kotimaisin salaseuroin ja instituutioin, tosin kuvien uusinta on jäänyt hivenen puolitiehen; KRP, Kokoomus ja Pääesikunta ovat ok, mutta öljynporaustornit Pohjanmaalla (ex-Texas) ja viinisammio Ahvenanmaalla (ex-California) pistävä näköelintä tikulla taipeeseen.

Toinen variaatio samasta aiheesta onkin jo mielenkiintoisempi, INWO eli Illuminati New World Order on uusi, koko maailman kattava salaliitto, jonka tarkoitus on tuoda rahaa hämäräperäisten perustajiensa taskuun, sillä alkuperäisen Illuminatin idea on istutettu kavalin kapitalistisin keinoin keräilykorttipelin muotoon, jossa ostat ne kivat kortit, joita pöytään läiskit. Ja tietenkin hyvät kortit ovat harvassa, joten niitä ostellaan sitten niputtain ja siltikin saattaa käydä niin, että kaverisi lyö pöytään vallattavakseen sen kammottavan hirvityksen, josta olet kuullut vain epämääräisiä huhuja...

Avustajallemme kasvoi epäily, että kansainvälinen, rahakas korttipelimaafia olisi hänen kannoillaan, joten tällä kertaa vaihtoon joutivat passi ja hammasharja, kalsarit, ryhti sekä sormenjäljet. Tarpeeksi kaukana kotoaan (500 mpk, avustajan huom.) hän otti jälleen yhteyttä verkkoon, salaten liikenteensä riittävän

pitkällä avaimella. Tosin toisen pään luotettavuus oli hivenen epäilyttävä, vaikka oma kone olikin...

Live - pelit

Rakkaalla lapsella on monta nimeä, live-pelit, eli larpit eli näytelmäpelit, eli... (kyseessä ovat siis Live Action Role Play:stä väännöksensä saaneet nimet, Toim huom.) Larppihan on konseptina paradoksaalinen, sillä kyse on eräänlaisesta teatterista, jossa yleisön korvaa pelaajan omien korvien välissä luuhaava tajunta, jolle pyritään saamaan mitä todenmukaisin illuusiotoisesta paikasta ja ajasta aina ulkoisia puitteita myöten. Tärkeintä on kuitenkin eläytyä, eikä näytellä. Kuinkas tämä sitten liittyy paranoiaan? Monessakin larpissa on tunnelma varsin paranoidi, koska jokaisella hahmolla on oma pelaajansa, omat motiivinsa, jotka saattavat mennä pahanstikin ristiin sinun hahmosi pyrkimyksien kanssa. Kaiken kulminoituma on tietenkin Paranoialarp, josta avustajamme muistaa kuulleen huhuja, muttei nyt pysty muistamaan, onko tuo jo pelattu, koska ainakin monta samantapaista on kylläkin pelattu, esimerkiksi mielisailaalamiljööseen sijoittuneita pelejä. Itse asiassa avustajamme ei enää ole varma juuri mistään, paitsi juuri kirjoittamastaan tekstistä, joka on totuus ja siten sitä on suojeltava hinnalla milä hyvänsä. Tämän täytyy olla unettavien aineiden tai jonkin vastaavan tekosia. Avustajamme poistuu viimeistä kertaa koneelta paranoidissa mielentilassa...

Loppuhuomautus

Avustaja on fyysisesti vahingoittumaton ja sojoitettu turvalliseen paikkaan.

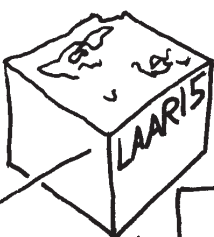
Tuomas Luttinen

Oheislueettavaa

<http://www.cripple.demon.co.uk/paranoia/> - Tietoa Paranoiaista

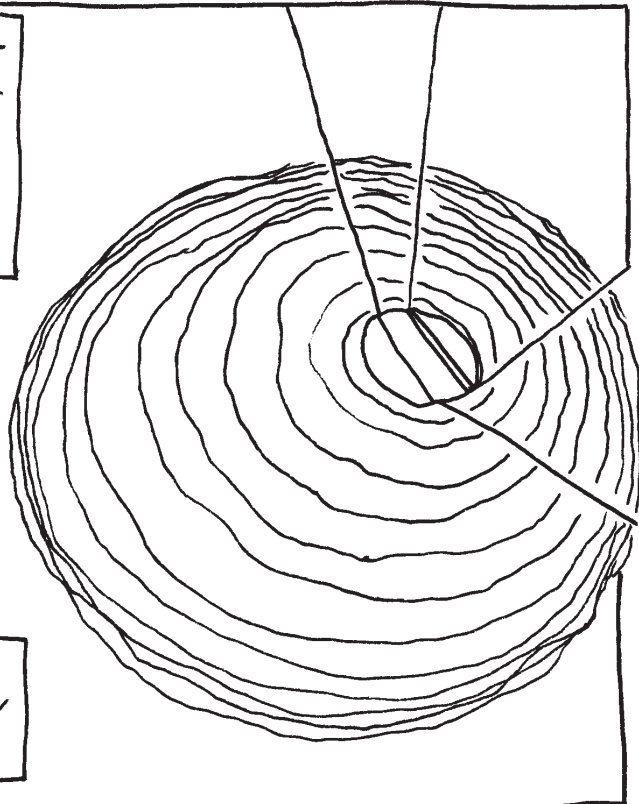
<http://www.sjgames.com/inwo/> - Illuminati New World Order

SEHÄN ON JÄTTIMÄINEN, PA-
PELIMASSASTA LIIMATU KEI-
NOKUUDINEN TAISTELU-
ASEMA! JÄTÄMME TEIDÄT
TUONNE JOS SOPII!

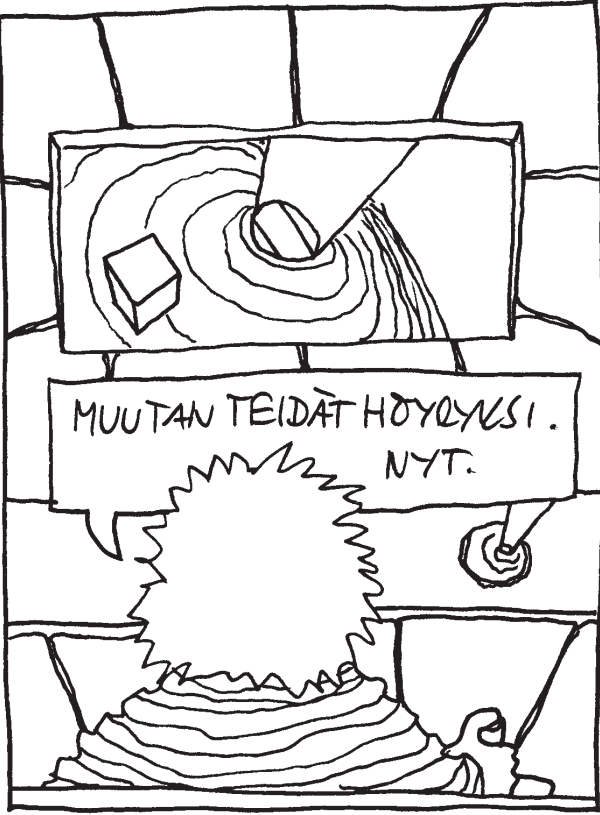
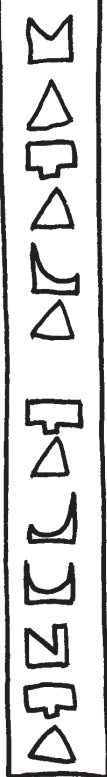

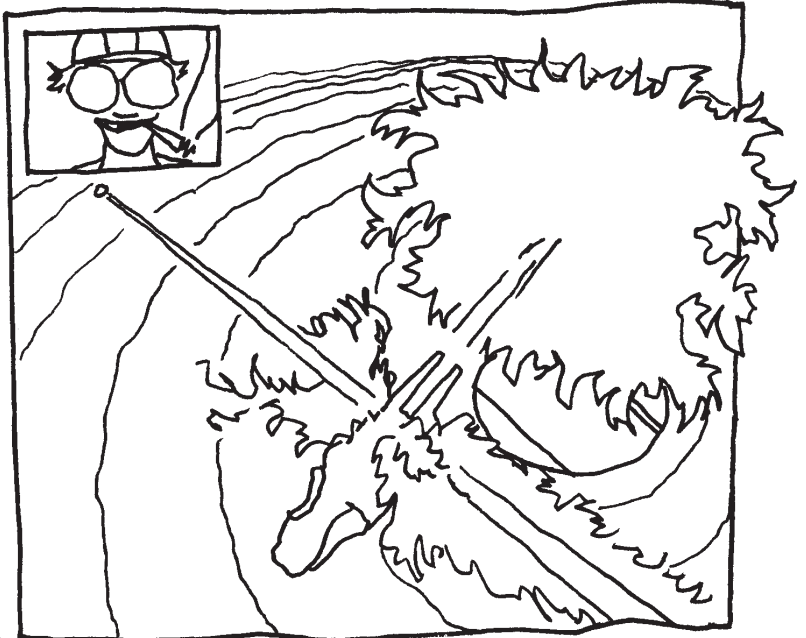
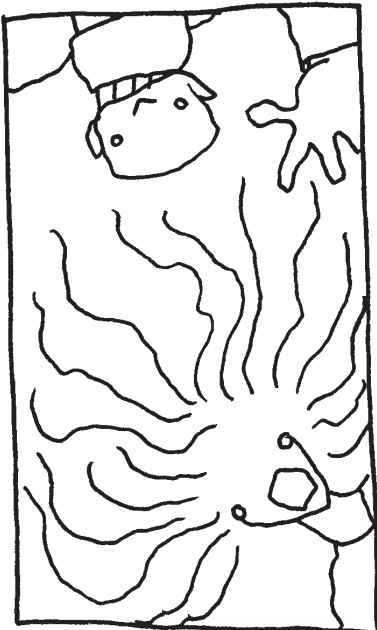
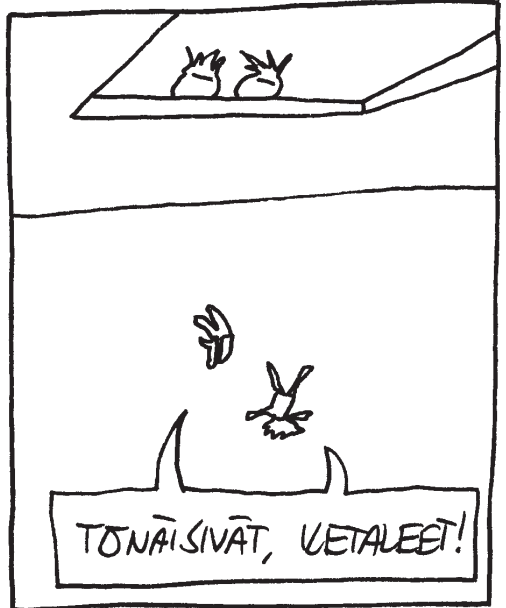
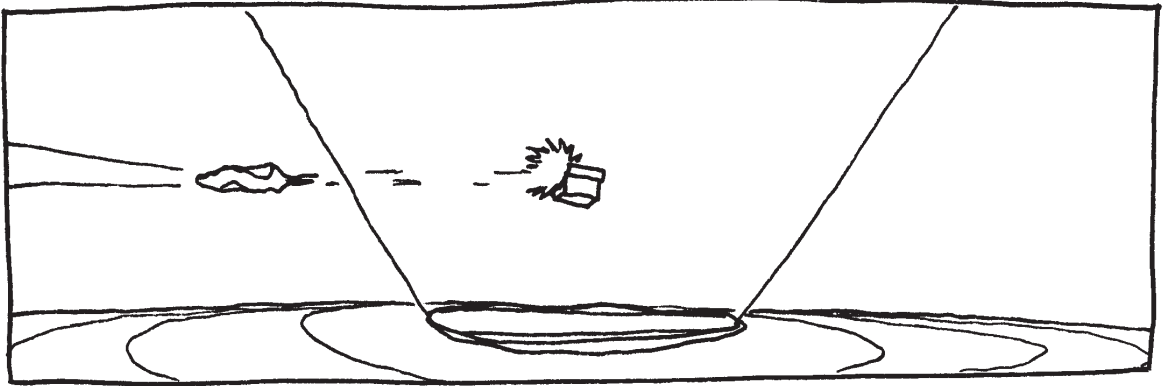
VAZEK...

EI HATAA TESSA,
LUULISIN ....

HEIPPA LAARI VITO-
MEN, TEILLÄ NÄYT-
TÄÄ OLEVAN TUNKEI-
LIJA PERÄSSÄ. VOITTE
PUDOTAA LASTIIN LU-
KUSTA SISÄÄN, MUTTA
EI TELAKOINTIA.

Haluamme kuulla painavan sanasi.

Lähetämme tietotekniikan osastolta satunnaisesti valitulle ryhmälle lyhyen kyselylomakkeen, jolla pyrimme selvittämään ne keinot, joilla voisimme yhä paremmin vastata toiveitasi ensimmäisenä työpaikkanasi.

Tarkkaile postiasi tammikuussa! Jos et saa kyselylomaketta, mutta haluaisit kertoa mielipiteesi, pyydä lomake Marja Ijäkseltä, p. 348100, tai lähetä sähköpostia osoitteella marja.ijas@ac.com.

ANDERSEN
CONSULTING